

بیماری انسدادی مزمن ریوی

بیماری مزمن انسدادی ریه شایعترین علت مرگ و معلولیت ناشی از بیماریهای ریوی است.

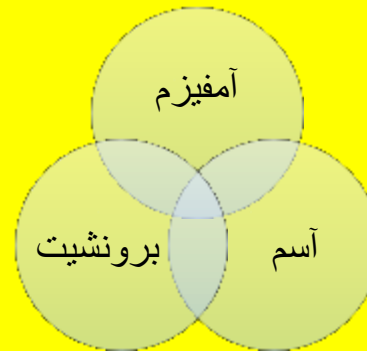
- بیماری مزمن انسدادی ریه طبقه بندی وسیعی شامل گروه بیماری های همراه با انسداد مزمن جریان هوا به داخل یا خراج ریه است.
- انسداد راه هوایی نوعی تنگی منتشر در راههای هوایی است که مقاومت در برابر عبور هوا را بالا می برد. بیماری هایی مثل برونشیت مزمن «التهاب مزمن لوله های هوایی»، برونشکتازی، آمفیزم در گروه بیماری های مزمن انسدادی ریه قرار می گیرند.

مشکلات این بیماران

- 1- ترشح بیش از حد خلط در راه هوایی بدون ارتباط با علتی خاص
- 2- افزایش اندازه راههای هوایی انتهایی، تخریب دیواره کیسه های هوایی و از بین رفتن خاصیت جمع شدن ریه بعد از اتساع
- 3- تنگی راههای تنفسی که شدت آن متغیر است. این بیماری در میانسالان علامت دار می شود ولی شیوع آن با بالا رفتن سن، افزایش

می یابد. و بالاخره راههای هوایی را مسدود می کند و حالت نرمی ریه را مختل می کند. قیافه ظاهری بیماران از یک قیافه لاغر و حتی چهره ای ورم کردن و با لبهای کبود، متفاوت خواهد بود.

درمان بیماری های انسدادی ریه

درمان دارویی

داروهای شل کننده عضلات برونشی یا کم کننده تحریک پذیری لوله های هوایی به این بیماران توسط پزشک تجویز می شود.

اکسیژن درمانی

کمبود اکسیژن در بیماران، دارای دو نتیجه مخرب اصلی است:

- 1- کاهش اکسیژن رسانی به بافتها
 - 2- انقباض عروق ریوی
- بنابراین اکسیژن درمانی یک بخش اساسی در درمان مبتلایان به بیماری های انسدادی ریه بوده و هر زمان که میزان اشباع اکسیژن خون شریانی به کمتر از 90٪ برسد ضرورت دارد.

کمبود اکسیژن در بدن بیمار محرک تنفسی محسوب می شود و کمک به تنفس مؤثر بیمار می کند. لذا با تجویز بیش از اندازه اکسیژن آن را تضعیف نسازید.

برای آموزش نحوه اکسیژن درمانی در منزل و رعایت نکات لازم به پمفلت استفاده از اکسیژن در منزل با کد 353 مراجعه نمایید.

آنتی بیوتیک ها

برخی از حملات شدید انسداد مجاری هوایی، ثانویه به عفونت های حاد هستند.

بدلیل احتمال عدم شناسایی باکتری اختصاصی، یک آنتی بیوتیک وسیع الطیف توسط پزشک تجویز می شود.

قطع مصرف دخانیات

مهمترین عامل در درمان بیمار مبتلا قطع مصرف سیگار است.

فیزیوتراپی و توانبخشی

آموزش سرفه مؤثر

- بیمار در وضعیت نشسته باشد و نفس عمیق بکشد یا دم عمیق انجام دهد.
- از بیمار بخواهید نفس خود را به مدت 2 ثانیه نگه دارد و 2 بار سرفه کند، سرفه اول باعث شل شدن ترشحات و کنده شدن آنها و سرفه دوم باعث خروج ترشحات می شود.

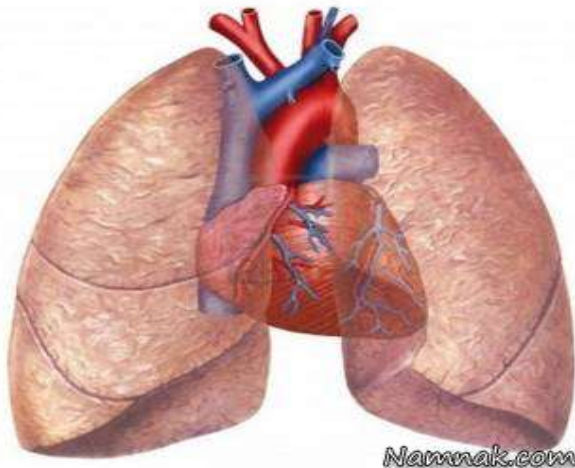

مرکز آموزشی درمانی امین

خود مراقبتی در

بیماری انسدادی مزمن

ریه

Namnak.com

- به بیمار توصیه کنید که فعالیتهایی مثل حمام کردن و لباس پوشیدن و قدم زدن به مدت کوتاه را بتدریج شروع کرده و برای جلوگیری از خستگی زیاد در فواصل لازم استراحت کند.
- نیازهای تغذیه ای بیمار را بررسی کنید و درباره چگونگی برنامه های غذایی آموزش داده شود.
- برای پاک کردن راه هوایی به بیمار گفته شود آرام و به صورت کنترل شده سرفه کند.
- در مورد میزان اکسیژن مناسب و تعداد مجاز استفاده از آن و خطرات ناشی از کاربرد خودسرانه آن پزشک و پرستار به بیمار توضیح می دهد.
- یادآوری به خانواده بیمار در امر مراقبت از بیمار و حفظ نکات بهداشتی او.
- هنگام استراحت بیمار در تخت به او گفته شود در فواصل منظم در تخت چرخیده و وضعیت جدیدی به خود گیرد.

شناسنامه پمفلت آموزشی	
موضوع	بیماری انسدادی مزمن ریه
تهیه کننده	واحد آموزش سلامت
تأییدکنندگان علمی	خانم دکتر پور عجم
سمت	متخصص داخلی
تاریخ تهیه	پاییز 1400
کد پمفلت وبازنگری	1403 PE-EM-07

منبع : برونر و سودارث

جهت استفاده از مطالب آموزشی به سایت
www.amin.mui.ac.ir بیمارستان مراجعه نمایید

- به اندازه کافی مکث کند تا کنترل مجدد را بدست آورد و مجدداً از راه بینی سریع و کوتاه نفس بکشد.
- بیمار را تشویق کنید که استراحت کند.

توصیه ها در منزل

- ممکن است بیمار به علت تنگی نفس دچار اضطراب شود که در این صورت پرستار باید کلیه روشها را برای او توضیح داده تا از میزان اضطراب او کاسته شود چون کاهش اضطراب نیاز به اکسیژن را کمتر می کند.
- کاهش وزن در این بیماری شایع است پس بیمار باید روزانه وزن خود را اندازه گیری کند.
- به علت تنگی نفس در این بیماران توصیه می شود اکسیژن به خصوص در شب در دسترس باشد.
- از کشیدن سیگار و قلیان و پپ خودداری کنید.
- برای رقیق کردن ترشحات بیمار او را به خوردن مایعات فراوان تشویق کنید.
- در صورت وجود تب و تغییر در رنگ و مقدار خلط به پزشک اطلاع دهید.
- هنگام آلودگی هوا به بیمار توصیه کنید از منزل خارج نشود و در معرض هوای گرم و مرطوب قرار نگیرد.
- بیمار را به ایمن سازی علیه هموفیلوس آنفولانزا و پنومونی استرپتوکوک تشویق کنید و توصیه کنید هر سال واکسن آنفولانزا و هر 5 سال یکبار واکسن پنوموکوک را تزریق کند.
- به بیمار آموزش دهید تا از قرارگیری در معرض نگرانی های عاطفی دوری کند.